

en Statistik over, hvad disse Mennesker tjener paa deres Arbejde. Det vilde sikkert være artige Ting, vi der vilde faa frem. Da det først og fremmest er dem, der raader over vore Raaprodukter, som bevirker Fordyrelsen, vilde det være naturligt, at man fik en Statistik over disse Menneskers Indtægter.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen beklagede sig forleden over, at jeg her fra denne Plads havde slynget imod ham Adjektiver saa tunge som Favnebrænde, og han syntes i det hele taget, jeg havde en lidet grundtvigsk Maade at udtrykke mig paa overfor politiske Modstandere. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem hermed mener, at Grundtvig tog med Fløjls-handsker paa sine Modstandere, for saa tror jeg, det ærede Medlem tager i høj Grad fejl. Grundtvig var som bekendt ikke bange for at slaa til og slaa haardt til, naar han stod overfor Modstandere. Men det kan være, det ærede Medlem mener, at han savner hos mig en vis grundtvigiansk Façon, og hvis det er hans Mening, maa jeg takke ham for Komplimenten. Jeg ønsker at bruge min egen Façon, idet jeg nemlig ihukommer et Ord af Grundtvig, da han overfor Medlemmer af det høje Landsting sagde, at han vilde raade dem fra at gaa ud af deres eget gode Skind, da de vanskeligt vilde kunne finde et andet, der passede dem saa godt. Skulde jeg karakterisere det ærede Medlems Façon, vilde jeg ingenlunde heller kalde den grundtvigiansk. Med dette Begreb har den ikke ringeste Forbindelse. Det ærede Medlems Façon er højkirkelig, ja, jeg kunde fristes til at sige højjærværdig, for ikke at sige stiftsprovstelig højjærværdig. Men det er kun Façon. Hvad Indholdet angaar, maa jeg sige, at det minder mig allermost om en meget letbenet Journalistik. Nu vil jeg ikke paa nogen mulig Maade sige noget ondt om Journalistikken eller Journalisterne. Journalistikken er et meget alvorligt og derfor ogsaa et meget ansvarsfuldt Arbejde. Men det kan gaa Journalister, som det kan gaa andre Mennesker, at de ikke altid er sig deres Ansvar helt og fuldt bevidst. Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte forleden, at han i den Tid, han havde siddet som Medlem af dette høje Ting, havde lært een Ting, og det var, at en Journalist, dersom han var nogenlunde dreven i sit Kram, for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen, med Lethed kunde skrive en hel Række Artikler om Ord, som ikke var talt. Jeg vil ikke sige, at det er det, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen har

gjort i det foreliggende Tilfælde, men det ærede Medlem har derimod brugt en hel Mængde Ord for at skjule, hvad det ærede Medlem i Virkeligheden har sagt. Men det skal ikke lykkes det ærede Medlem at skjule, hvad han har sagt, under de mange Ord. Det ærede Medlem kom med en hel Række Citater af „Fyns Venstreblad“, „Social-Demokraten“ og „Politiken“. Jeg vil for Resten spørge det ærede Medlem, hvorfor han ikke kom med Citater fra „København“, hvorfor han ikke kom med Citater fra „Sorø Amtstidende“. Der vil det ærede Medlem kunne finde en Række af Citater, som giver fuld Tilslutning til den Kirkepolitik, jeg har ført. Det ved det ærede Medlem meget godt, og det er dog et Vidnesbyrd om, at det ikke er blot indenfor det radikale Venstre, denne Kirkepolitik har Tilslutning, men det er langt ind i Venstres Rækker og netop med Hensyn til min Optræden i den Arboe Rasmussenske Sag. Saa nævnte det ærede Medlem Interviews med gamle Koner med intelligente Ansigter og ansete Mænd i Sognet, alt sammen for at komme bort fra det, som det egentlig drejer sig om, nemlig den Artikel, som det ærede Medlem har skrevet med Overskriften: Vaalsepræsten, og som er gaaet rundt i hele den moderate Presse. Men det er den, Striden staar om, og derfor maa vi vende tilbage til denne Artikel.

I denne Artikel siger da det ærede Medlem, at da Arboe Rasmussen var kommet i Konflikt med den indenfor Folkekirken gængse Lære o. s. v., saa griber et politisk Parti ind, og da Vaalse Præstekald bliver ledigt, finder man, at her er en Menighed, tilstrækkelig kirkelig indifferent til, at Eksperimentet Arboe Rasmussen kan voves; Arboe Rasmussen søger Embedet, og der oparbejdes politisk et Flertal, som indstiller ham. Saaledes skriver det ærede Medlem, og hvad er saa Sandheden? Da Vaalse Sognekald blev ledigt, sendt den daværende Kultusminister, det ærede Medlems Meningsfælle Hr. Appel, Arboe Rasmussens Ansøgning frem, idet han derved anerkendte ham som fuldt kvalificeret, og efter at den er fremsendt, indstilles Arboe Rasmussen af et Flertal af Menighedsraadet. Herom siger det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen, at da han søger Embedet, oparbejdes der politisk et Flertal. Hvorledes hænger dette nu sammen? Hvorledes var Flertallet i det Menighedsraad, som indstillede ham? Efter det ærede Medlems egne Oplysninger, som han har faaet fra Pastor Arboe Rasmussen, og som han mener er i Strid med de Oplysninger, jeg har givet — og det er de, forsaavidt som det ene Medlem af Hr. Arboe